

Uittreksel uit de minuten berustende ter griffie van het Hof van beroep te Gent.
Het Hof van beroep te Gent, 10e kamer, rechtdoende in correctionele zaken heeft het volgend
arrest geveld :

Nr. 163/99
VAN HET PARKET
93031
Nr.
VAN HET ARREST

Tegen dit arrest is er geen
beroep in cassatie aangezekend.
Gent, **10 DEC. 2003**
De Griffier-hoofd van dienst,

not. 66.97.987/96 van het Openbaar Ministerie en de vrijwillig
tussenkomen partij de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur.

tegen :

Nr.

houtbewerker,
geboren te : op
wonende te

Veroordeelt bij arrest van 8 juni 2001 om:

“ te

Bij inbreuk op art. 44 §1-1° en 2°, strafbaar gesteld door de art. 64-1°, 2° en 5° lid en 65 van de wet van 29 maart 1962 houdende organisatie van ruimtelijke ordening en stedenbouw tot en met 24 maart 1997, en vanaf 25 maart 1997 op art. 42 §1-1° en 2°, strafbaar gesteld door de art. 66-1°, 2° en 5° lid en 68 van het decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, door het uitvoeren van werken, het instandhouden ervan, door het verkavelen van grondeigendommen of hoe dan ook, inbreuk te hebben gemaakt op de voorschriften der bijzondere plannen van aanleg, op de bepalingen van de titels II en III of op die van de verordeningen vastgesteld ter uitvoering van titel III en van het eerste hoofdstuk van titel IV van voormelde wet, namelijk om zonder voorafgaande schriftelijke en uitdrukkelijke vergunning van het college van burgemeester en schepenen op de grond gelegen te met kadastraal bekend onder een oppervlakte van 38 a 66 ca in eigendom toebehorende aan gedaagde,

1. op een niet nader te bepalen datum tussen 1 juni 1995 en 5 november 1996 na sloping een volledig nieuwe woning te hebben gebouwd in plaats van deze woning te verbouwen;

2. vanaf 5 november 1996 tot 23 maart 1998 door het instandhouden van de sub 1 omschreven toestand.”

* * *

Gelet op het vonnis van de rechtbank van eerste aanleg te leper van 4 januari 1999, rechtdoende op tegenspraak.

* * *

Tegen voormeld vonnis werd hoger beroep ingesteld door het Openbaar Ministerie op 15 januari 1999.

* * *

Gelet op het arrest van deze kamer van het Hof van 8 juni 2001, rechtdoende op tegenspraak.

* * *

Het Hof hoorde op de openbare terechtzitting in het Nederlands:

de beklagde in zijn middelen van verdediging, bijgestaan door mr. advocaat aan de balie te loco mr. advocaat aan de balie te

het Openbaar Ministerie in zijn vordering bij monde van Advocaat-generaal,

de vrijwillig tussenkomende partij in haar eisen bij monde van mr. ,
advocaat aan de balie te loco mr. , advocaat aan de balie te

* * *

1. Het Arbitragehof heeft in zijn arrest nr. van 28 maart 2002 uitspraak gedaan over de vragen gesteld in voormeld tussenarrest. Niets staat nog in de weg aan de beslissing over de herstellvordering en de erop geënte vordering tot verbeurte van een dwangsom.

2. De gemachtigde ambtenaar vorderde in zijn brief van 4 december 1997 het herstel van de plaats in de vorige staat krachtens art.68 § 1.a van het Decreet betreffende de ruimtelijke ordening, gecoördineerd op 22 oktober 1996, thans art.149 § 1 van het Decreet houdende de organisatie van de ruimtelijke ordening van 18 mei 1999.

De eerste rechter wees de herstellvordering af, oordelend dat zij kennelijk onredelijk was.

Voor het Hof is de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur vrijwillig tussengekomen om zijn vordering kracht bij te zetten.

Behoudens afwijking bepaald in een bijzondere wet zijn de bepalingen van het Gerechtelijk Wetboek betreffende de tussenkomst niet van toepassing voor de strafrechter. Het wetboek van strafvordering en de wetten betreffende de strafrechtspleging geven aan welke partijen een verzoek kunnen indienen of tegen welke partijen een dergelijk verzoek bij de strafgerichten kan worden ingediend. De vrijwillige tussenkomst voor het Hof is derhalve enkel ontvankelijk wanneer de wet ze toestaat. Met de vrijwillig tussenkomende partij neemt het Hof aan dat de decreetgever, door aan de in art.149 § 1 genoemde instanties het recht te geven een herstellvordering te richten tot de met de kennisneming van de zaak belaste rechtbank en door aan die rechtbank de bevoegdheid te verlenen om op die vordering recht te doen onverminderd de toepassing van de strafwet, die instanties de mogelijkheid heeft gegeven vrijwillig tussen te komen voor het strafgerecht.

3. 1. De Vlaamse Minister

heeft op 3 september 2002 op grond van de inmiddels gewijzigde regelgeving het beroep verworpen van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur tegen de beslissing van 11 april 2002 van de bestendige deputatie van de Provincieraad van ; de bestendige deputatie verklaarde het beroep gegrond dat namens was ingesteld tegen de beslissing van het college van burgemeester en schepenen van tot weigering van de regularisatievergunning. De inmiddels veroordeelde beklagde beschikt derhalve over een stedenbouwkundige vergunning voor de wederrechtelijk opgerichte constructie.

3.2. De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur handhaaft niettemin zijn herstellvordering, oordelend dat de vergunning niet wettig was; de bestaande woning welke werd gesloopt zou verkrot zijn geweest.

Op de terechtzitting van 3 oktober 2003 heeft de raadsman van de vrijwillig tussenkomende partij zich "naar de wijsheid van het Hof" gedragen. De eerder neergelegde conclusie werd niet hernomen.

3.3. Door de volgens partijen niet door een schorsings- en/of annulatieberoep bij de Raad van State bestreden en niet regelmatig ingetrokken beslissing waarbij, bij wijze van regularisatie, een stedenbouwkundige vergunning wordt verleend voor de werken waarop het stedenbouwmisdrijf betrekking heeft vervalt noodzakelijk de eerder geformuleerde vordering tot herstel van de plaats in de vorige toestand van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur. Zolang de beslissing van de Minister van 3 september 2002 waarbij de vergunning wordt verleend door het Hof niet onwettig werd bevonden kon de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur niet beslissen de oorspronkelijke herstellvordering toch verder te zetten of deze te hernemen. Niettegenstaande de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur autonoom beslist over de te vorderen herstelmaatregel is hij gebonden door de niet ingetrokken, niet vernietigde en niet door de rechter onwettig bevonden beslissing van de Minister. De wettigheidstoetsing is immers door artikel 159 van de Grondwet ontzegd aan de administratieve overheid; dit voorschrift geldt enkel voor de met rechtspraak belaste organen en niet voor het actief bestuur. De gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur is, zoals elk orgaan van het bestuur dat niet rechtsprekend optreedt, gehouden de algemene, provinciale en plaatselijke besluiten en verordeningen toe te passen zolang zij niet zijn opgeheven of vernietigd. Terecht verdedigt de oorspronkelijke beklagde dan ook dat het de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur niet toegestaan is bij het nemen van een individuele beslissing af te wijken van het besluit van de Minister van 3 september 2002 omdat hij dit onwettig acht.

3.4. Het Hof dient de wettigheid van de ministeriële beslissing, nu zij het uiteindelijk lot van de herstellvordering bepaalt, evenwel krachtens art. 159 van de Grondwet ambtshalve te onderzoeken.

Hierbij dient de beoordelingsvrijheid te worden geëerbiedigd die de overheid binnen de grenzen van de wettigheid heeft. De gegevens van het dossier laten niet toe vast te stellen dat de verleende vergunning in strijd met de wet zou zijn.

De herstellvordering is derhalve vervallen en de erop geënte vordering tot verbeurte van een dwangsom is zonder voorwerp.

OP DEZE GRONDEN,

Het Hof, rechtsprekend op tegenspraak,

gelet op de artikelen aangehaald in het tussenarrest en deze hiervoor aangehaald,

24 van de wet van 15 juni 1935,

190 en 211 Wetboek van strafvordering,

verklaart de vrijwillige tussenkomst van de gewestelijke stedenbouwkundige inspecteur ontvankelijk,

verder ten gronde beslissend over het ontvankelijk beroep van het Openbaar Ministerie,

wijzigt de beslissing van de eerste rechter over de herstellvordering en de vordering tot verbeurte van een dwangsom als volgt:

verklaart de herstellvordering vervallen en de vordering tot verbeurte van een dwangsom zonder voorwerp,

laat de kosten aan de zijde van het Openbaar Ministerie gevallen na het tussenarrest van 8 juni 2001 ten laste van de Staat.

Aldus uitgesproken in openbare terechtzitting van **31 oktober 2003**.

Aanwezig : _____, raadsheer, wn. kamervoorzitter;

_____, raadsheer;

_____, raadsheer,

_____, Advocaat-generaal,

_____, griffier,

Goedgekeurd doorhaling van nietige lijn(en) en nietige woord(en).